

St. 104.
374

Spanta

Ma wiinjofind fiit auguft küll
üles; aga jälle seft peats ja me
poegakele wiis kuu siinriid liha
wäsked liha muretsona. Peis
lubas. Soent. ta kottgale jette
jää liha muretsond, wöttli kottgale
ta oma abu speale ning wöttli
ta auguft üles. Mõne päawa
pärast jõudis ta kottje. Seal
arkas ta jälle ifa juures elama
ning töötatema. Ta unustas
peagi oma naise ja peale
kuning riini ää ning elade
niitaid weel ifa juures. Lah,
kodu-o' iaka armas.

7. Uhe lahke laud feldari
elu lugu

Uus mees oli kuuwa aaga oma
kuninga jõe-vääl teend. Mõ-
maks lahke ja rõju. Taal. es
ole äran raha mette nuf kõigist
kolm. qümmend kopiked. Ta
Ta arkas rõju peale minema,
aga wõtab ta pagan, taa. s. See
äran mette, kus küljel. ta
kodune pid. okma. Põdya aaga
oli rõik ää ununi. Kõ. wõ.

mis? mõtles mees ning arvas
jenna poole minema kuu-
arwas koduse elad. 375.

Ta läks, läks... wakat puhgas
jälga ning jõudis õbedas tühe
mõisa ääde. See oli irmuu paas
ja jinne mænna meti ning kottjes
ja mütikes, et irmuu ead peale.
Mõisa äädes oli üks few elu majas.
Selle maja uffe peale oli nõnda
kõnjutud. Kottje wiis teifend kopiked
on, see wõib fija fije tulla ja wõt-
mata öö. moad pidaia, aga nespel
pole mette, see ärga tilga, -muidu
foab pea muha' wõetud. Mees
mõtles et, maale u kolm. qümmend
kopiked, fies jääle ülegid wõel. Ta
läks fije. Majas oli rõik afi ca
ja ilus. Sämad jomad olid renni
keal, põhud olid moas. Mõnt-ent
föö, joo ja eida rika muha. Omingu
mõnps. ta wiis teifend kopiked ää
ja pari jälle tulema.

Õbedas jõudis ta juudament? - just ap
fõhine janna mænna mõisa meti kottjes
ääde. Seal fõhine majas kottjes
ugfe peale oli jälle kõnjutud: Kottje
wiisteifend kopiked on, see wõib fije